

5 Závěr

Jak je vidět, každé sporné řízení je zahájováno žalobou a je-li ukončeno rozhodnutím ve věci samé, je tímto rozhodnutím rozsudek.

Každá žaloba, aby byla schopna dosáhnout svého účelu, musí být přesná, určitá a bezvadná. Bez zákonem stanovených obligatorních náležitostí nemá žaloba sílu dosáhnout svého cíle, tedy vydání rozsudku. K odstranění těchto nedostatků slouží poučovací povinnost soudu, protože žalobce není vždy (a většinou ani nebývá) právníkem.

Samozřejmě i samotný rozsudek musí splňovat formální i obsahové náležitosti stanovené právním předpisem. Zásadní nedostatky těchto náležitostí popřípadě i procesních podmínek by mohly vést k tomu, že projev vůle soud by nebyl vůbec za rozsudek považován, tzv. rozsudky nicotné - bez právních následků.

Jednoduše řečeno soud rozsudkem vyřizuje žalobu. Žaloba vymezuje předmět řízení a soud rozhoduje o tom, jestli je žalobcův nárok obsažen v předmětu řízení oprávněn či není. Proto jednotlivé druhy rozsudků jsou odpovědí na jednotlivé druhy žalob.

Žaloba rozbíhá proces, kdy soud provedením úkonů posuzuje okolnosti konkrétního případu a z nich pak vyvozuje závěr, který se odrazí v tom, že rozsudkem žalobě vyhoví, žalobu zamítne či zčásti zamítne a zčásti jí vyhoví.